

Anmærkningerne, at de ikke ville blive betydelige, og det tror jeg heller ikke; de kunne ikke naa en saadan Højde, at der paa nogen Maade kan blive Tale om en Udplyndring af Kirketiendeejerne. Set fra denne Side forekommer det mig derfor ikke, at der kan være større Betænkelighed ved at vedtage Lovforslaget.

Paa den anden Side maa det jo erkendes, at da vi nu en Gang have vedtaget Lovbestemmelser, som ville medføre, at hele dette Forhold, som vel ogsaa i sig selv er uheldigt, ophører, kan man med en vis Grund gøre den Opfattelse gældende, at man bør vente med disse Foranstaltninger, indtil Kirketienden er bleven afløst, og det altid noget vanskelige Spørgsmaal om Berettigelsen af at gøre Indgreb i det private Retsforhold dermed bortfaldet. Det, der trænger til Overvejelse, er altsaa, om man, i Betragtning af Udgifternes ringe Størrelse og af den Vigtighed, man fra mange Sider tillægger det hygiejniske Hensyn, bør skride til denne Foranstaltnings Gennemførelse nu, eller om man bør slaa sig til Ro med den Betragtning, at da det her gælder et Indgreb i et privat Retsforhold, som er bestemt til Ophør, og da man fra mange Sider ikke erkender, at der er nogen bydende Nødvendighed for at forlade den Fremgangsmaade, man i saa lange Tider har fulgt, kan Spørgsmaalets Løsning foreløbig udsættes. Jeg personlig er nærmest af den Mening, at Udgifternes ringe Betydning kan berettiggelse til at give et Paalæg som det foreslaaede. Men det er her et Spørgsmaal, som trænger til Overvejelse netop af Hensyn til, at man rører ved privates Retsforhold, som man maa være varsom med at gribe stærkere ind i end nødvendigt. Jeg vil antage, at der bliver nedsat Udvalg — jeg skal senere stille Forslag derom —, og i dette ville de modstaaende Betragtninger jo kunne gøre sig gældende. Forhaabentlig komme vi da til Enighed om den rette Løsning.

**Johansen:** Det foreliggende Forslag er jo let overskueligt, saa man behøver ikke at sige mange Ord derom. Der har i længere Tid været rejst Spørgsmaal omkring i adskillige Menigheder om den Smittefare, der kunde være forbunden med Benyttelsen af Alterkarrene. Der var ble-

vet nedsat en Kommission, og Resultatet af dens Overvejelser er det Forslag, vi behandle her. Jeg er ikke ængstelig for, at det vil gribe forstyrrende ind i Altergangen, naar hele den Ordning, der foreslaas her, bliver fulgt, idet jeg er overbevist om, at de, der skulle have med Uddelingen af Nadveren at gøre, nok ville vide at gennemføre den ny Ordning paa en saadan Maade, at det kommer til at stemme med den Højtidelighed, der bør være forbunden dermed. Den ærede foregaaende Taler udtalte sig velvillig over for Lovforslaget, men havde dog sine Betænkeligheder ved de Udgifter, der vare forbundne med at fremskaffe de Ting, der kunne fordres ifølge Lovforslaget. Jeg synes nu ikke, at disse Udgifter ere saa store og af saa gennemgribende Karakter, at man bør ængstes derfor og vige tilbage af den Grund. Vel indrømmer jeg, at man skal være forsigtig med at komme de Rettigheder for nær, som det ærede Medlem talte om, men jeg tror, at det er saa smaa Ting, det her drejer sig om, at det ikke bør standse Sagen, særlig naar man tager Hensyn til, at der er mange, for hvem det virkelig bringer nogen Forstyrrelse, naar de gaa til Herrens Bord, at de ikke kunne frigøre sig for den Tanke, at det muligvis kan være forbundet med Fare at nyde af den samme Kalk, som der allerede er drukket af. Jeg kan give Lovforslaget min Tilslutning som Helhed, og skal med disse faa Bemærkninger anbefale det.

**Reedtz-Thott:** Det Lovforslag, som her foreligger, deler sig i to Dele. Den første Del af det handler om forskellige Anskaffelser, som det paalægges Kirkeejeren at anskaffe. Nu er Forholdet jo dette, at det ifølge Loven af 19de Februar 1861 paahviler Kirkeejerne at anskaffe en Række Ting. Men det er jo paa ingen Maade derved udelukket, at det kan paalægges dem at anskaffe flere Ting, og jeg mener, at der i det hele paahviler Kirkeejeren en Forpligtelse til at sørge for, at Gudstjenesten kan faa det højtidelige Præg, som den bør have. Naturligvis kan det ikke være Meningen, at Kirkeejerne fuldstændig skulle lade sig udplyndre, men at de skulle opfylde de Fordringer, som med Rimelighed medføres af Udviklingen